

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

Development of a Training Curriculum on Venue Decoration for Vocational Students in The Hotel and Tourism Program

พงษ์สิทธิ์ พิริ*, วิวัฒน์ เพชรศรี, สุนิตยา เย็นทั่ว

Pongsit Piri, Wiwat Petsri, Sunitta Yentour

สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี 22000

Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat University,
Chanthaburi 22000 Thailand

*Corresponding author E-mail: 6026302012@rbru.ac.th

(Received: May 26 2020; Revised : July 06 2020; Accepted : July 20 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้หลักสูตร 3) เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติ ก่อนและหลังใช้หลักสูตร กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้หลักสูตร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินเพื่อรับรองคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบวัดทักษะปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที (t-test Dependent) ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว มีองค์ประกอบของหลักสูตร 12 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) โครงสร้าง 4) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 5) ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม 6) การจัดกิจกรรมการอบรม 7) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ 8) การวัดและประเมินผล 9) เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม 10) รายละเอียดการจัดกิจกรรม 11) แผนการจัดการฝึกอบรม และ 12) เอกสารประกอบหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยของการประเมินเพื่อรับรองคุณภาพของหลักสูตร เท่ากับ 4.72 มีความเหมาะสมมากที่สุด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยหลักสูตรฝึกอบรม สูงกว่าก่อนเรียนด้วยหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทักษะปฏิบัติการใช้หลักสูตรฝึกอบรมหลังใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : หลักสูตรฝึกอบรม, การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ, นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop a training curriculum on venue decoration for vocational students in hotel and tourism program, 2) to compare the learning achievement between pretest and posttest scores using a training curriculum, and 3) to compare practical skills of vocational students in the hotel and tourism program before and after the use of the curriculum. The sample of this research was 30 second-year students studying vocational certificate in hotel and tourism program in the second semester in 2019, in Chanthaburi Polytechnic College under the Office of the Vocational Education Commission, selected by purposive sampling technique. The research tools were 1) the evaluation scale on venue decoration for vocational students in hotel and tourism program, 2) achievement test and 3) practice skill evaluation. The statistics used for data analysis included mean ($\bar{X}$), percentage, standard deviation (SD) and t-test Dependent. The results of this research indicated that:

1. Training curriculum on venue decoration for vocational students in hotel and tourism program has 12 components including's: objectives, structure, trainees, training duration, training activity organizing, media and tools for training, result evaluation, scope of content, activities descriptions, training activities plan, and handout. The average assessment for curriculum quality certification was at 4.72, indicating the highest level of appropriateness.
2. The learning achievement after studying with the curriculum was higher than that of before studying with the curriculum with statistical significance of .05.
3. The practical skill after using the curriculum was higher than that of before using the curriculum with statistical significance of .05.

Keywords : Training curriculum, Venue decoration for vocation, Hotel and tourism program students

บทนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 กล่าวว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก ควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศ ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 1)

การจัดการศึกษาในประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนให้ทันต่อยุคสมัย เพราะการจัดการศึกษาประเทศใดก็ตามจะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นโครงสร้างและแนวทางในการศึกษาเพราะหลักสูตรเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่พัฒนาให้เกิดความเป็นคนที่สมบูรณ์ในตัวผู้เรียนทำให้สังคมได้พลเมืองดีตามที่ปรารถนา (สมทรง สุวพานิช, 2549 : 3) และเป็นหลักสูตรเปรียบได้กับแผนที่หรือเข็มทิศ ซึ่งออกแบบจัดทำเพื่อแสดงจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ฉะนั้นหลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษา (มนตรี วงษ์สะพาน, 2554 : 43)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 มาตรา 29 กล่าวว่าให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ

เพื่อพัฒนาชุมชนให้ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การพัฒนาระหว่างชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 10)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องเป็นการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนาคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา, 2551 : 3)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อผลิตกำลังคนระดับฝีมือที่มีสมรรถนะวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระได้ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกกระบวนและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ตามความสนใจและโอกาสของตน ส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน สถานประกอบการ และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562 : 1) และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้วิทยาลัยในสังกัดฯ สามารถพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นเองได้โดยยึดกรอบมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาที่กำหนดให้ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมมีสมรรถนะที่ตรงตามมาตรฐานอาชีพ หรือมาตรฐานสมรรถนะในสาขาอาชีพ ตรงตามความต้องการของสาขาอาชีพ สถานประกอบการ ชุมชน จึงสอดคล้องกับหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2562 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ที่ผู้เรียนนั้นจะต้องศึกษาเกี่ยวกับงานด้านการโรงแรม เช่น งานแม่บ้านโรงแรม การจัดดอกไม้ การจัดตกแต่งสถานที่ เป็นต้น ทำให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ พร้อมด้วยคุณธรรม ค่านิยม

ที่พึงประสงค์ รวมทั้งสามารถประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จตรงตามสาขาวิชา

วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี เป็นวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดจันทบุรี มีการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับวิชาชีพระยะสั้น สอดคล้องกับอาชีพของประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดที่ประกอบอาชีพในธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ อยู่บริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ อาทิเช่น หาดเจ้าหลาว หาดแหลมสิงห์ หมู่บ้านไร่แผ่นดิน น้ำตกพลิ้ว เป็นต้น และจากการที่รัฐบาลได้มีนโยบายในการแก้ปัญหาความยากจน จึงได้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนักเรียน นักศึกษา เป็นกลุ่มที่สามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้ระหว่างเรียน เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองได้อีกทางหนึ่ง

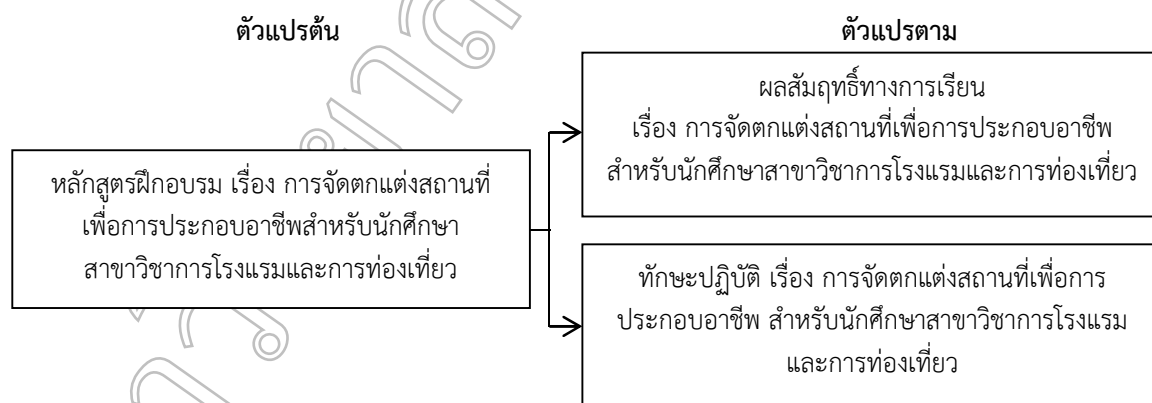
ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดที่จะศึกษาและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบการอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 เป็นหลักสูตรจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ทำให้รายวิชาการจัดตกแต่งสถานที่ถูกตัดออกไป ไม่สามารถที่จะพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้และทักษะปฏิบัติได้ ทำให้นักศึกษาขาดการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติ ในการนำความรู้ในรายวิชาไปใช้ต่อยอดในการประกอบอาชีพ โดยโครงสร้างของหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ปรับยืดหยุ่นให้สามารถใช้ได้กับนักศึกษาสาขาวิชาการ

โรงแรมและการท่องเที่ยว โดยใช้วิธีการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านโดยตรง นำมาปรับใช้เพื่อให้ให้นักศึกษานั้นสามารถเรียนรู้จนเกิดความชำนาญ และใช้ในชีวิตประจำวันนั้น แต่การพัฒนารูปแบบและขั้นตอนยังไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาหลักสูตรที่จะช่วยให้นักศึกษานั้นเกิดความคิด และเห็นลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน ทำให้นักศึกษามีทักษะและความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ อีกทั้งเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีความพร้อมและมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และจดจำและจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของชุมชน ตลอดจนพัฒนาอาชีพและสังคมของตน ส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน และเผยแพร่ความรู้ให้คงอยู่สืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติก่อนและหลังใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่ฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักศึกษาที่ฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวมีทักษะปฏิบัติหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552 : 10) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร คือ การพยายามวางโครงการที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตรงตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หรือการพัฒนาหลักสูตรและการสอน คือ ระบบโครงสร้างของการจัดโปรแกรมการสอน กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การปรับปรุงตำราบทเรียน คู่มือครู และสื่อการเรียน ต่าง ๆ การวัดและการประเมินผล การใช้หลักสูตร การปรับปรุงแก้ไข และการใช้การอบรมครูผู้ใช้หลักสูตร ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของการพัฒนาหลักสูตรและการสอน รวมทั้งการบริหารและบริการ หลักสูตร

บรรพต สุวรรณประเสริฐ (2554 : 14) ได้ให้ความหมาย ของหลักสูตร 4 ข้อ ได้แก่

1. หลักสูตร หมายถึง รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่ใช้ สอน
2. หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่โรงเรียน หรือสถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน
3. หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอน
4. หลักสูตร หมายถึง สิ่งที่สังคมคาดหวังหรือ มุ่งหวังจะให้ผู้เรียนได้รับ

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การสร้าง หลักสูตรขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ซึ่งกำหนดขั้นตอน ในการพัฒนาหลักสูตรไว้ 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองให้หลักสูตร 4) การประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร

กรมวิชาการ (2545 : 45) ได้กำหนดองค์ประกอบของ หลักสูตรไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. หลักการ 2. จุดมุ่งหมาย 3. โครงสร้าง 4. การจัด หลักสูตร 5. การจัดเวลาเรียน 6. การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่ม

เป้าหมาย 7. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ 8. การจัดการเรียนรู้ 9. สื่อการเรียนรู้ 10. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 11. เกณฑ์การผ่านช่วงชั้นและจบหลักสูตรขั้นพื้นฐาน 12. เอกสาร หลักฐานการศึกษา 13. การเทียบโอนผลการเรียน 14. การพัฒนา ศักยภาพครู 15. การจัดหลักสูตรสถานศึกษา 16. การกำกับ ติดตาม และรายงานผล

บุญชม ศรีสะอาด (2546 : 1) กล่าวว่าองค์ประกอบ ของหลักสูตรมีองค์ประกอบพื้นฐาน 4 องค์ประกอบ คือ 1) จุดประสงค์ 2) สาระความรู้ประสบการณ์ 3) กระบวนการเรียน การสอน และ 4) การประเมินผล

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546 : 18) กล่าวว่า หลักสูตรมี องค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (curriculum aims) หมายถึง ความตั้งใจหรือความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้น ในตัวผู้ที่จะผ่านหลักสูตร เป็นตัวกำหนดทิศทางและขอบเขต ในการให้การศึกษาแก่เด็ก ช่วยในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรม ตลอดจนใช้เป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการประเมินผล
2. เนื้อหา (content) เป็นสิ่งที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียน พัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการตั้งแต่การเลือก เนื้อหาและประสบการณ์ การเรียงลำดับเนื้อหาสาระ และการกำหนด เวลาเรียนที่เหมาะสม
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (curriculum implementation) เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดท้าวสทุหลักสูตร การจัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและ สิ่งแวดล้อม การดำเนินการสอน
4. การประเมินผลหลักสูตร (evaluation) คือ การหา คำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือ ไม่มากนักน้อยเพียงใดและอะไรเป็นสาเหตุการประเมินผลหลักสูตร เป็นงานใหญ่และมีขอบเขตกว้างขวาง ผู้ประเมินจำเป็นต้องวาง โครงการประเมินผลไว้ล่วงหน้า

จากแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของหลักสูตร ตามที่นักพัฒนาหลักสูตรและนักการศึกษาได้กำหนดไว้ สามารถสรุป ได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่ เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและ การท่องเที่ยวใช้องค์ประกอบหลักที่สำคัญของหลักสูตรตามที่ นักพัฒนาหลักสูตรและนักการศึกษาได้กำหนดไว้ มี 12 ประการ คือ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) โครงสร้าง 4) ผู้เข้ารับการศึกษา 5) ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม 6) การจัดกิจกรรมการอบรม 7) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ 8) การวัดผลและประเมินผล 9) เนื้อหา ของหลักสูตรฝึกอบรม 10) รายละเอียดของการจัดกิจกรรม 11) แผนการจัดการฝึกอบรม และ 12) เอกสารประกอบหลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ระยะ มีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร

1. การศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์และการสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี จำนวน 1 คน ครูสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน ผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 5 คน และนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว จากวิทยาลัยการอาชีวศึกษา และวิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี จำนวน 126 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี จำนวน 1 คน ครูผู้สอนสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน ผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 5 คน และนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี จำนวน 15 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

2. การพัฒนาหลักสูตร

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผลจากการสัมภาษณ์และการสอบถาม นำมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยนำโครงสร้างหลักสูตรให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประเมินเพื่อรับรองคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินเพื่อรับรองคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

ระยะที่ 2 การนำหลักสูตรไปใช้และผลการประเมินหลักสูตร

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากการสัมภาษณ์และการสอบถาม นำมาพัฒนาหลักสูตรในขั้นตอนระยะที่ 1 แล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำมาทดลองใช้ ดังนี้

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 2 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยการอาชีวศึกษายายอ จำนวน 32 คน และวิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี จำนวน 94 คน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รวมทั้งสิ้น 126 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของวิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 1 วิทยาลัย จากทั้งหมด 2 วิทยาลัย จำนวน 30 คน

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบประเมินทักษะปฏิบัติเป็นแบบประเมิน 4 ระดับ จำนวน 4 ข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. ค่าเฉลี่ย
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ และการสอบถาม ของกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งการขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นำมาพัฒนาหลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วย 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) โครงสร้าง 4) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 5) ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม 6) การจัดกิจกรรมการอบรม 7) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ 8) การวัดผลและประเมินผล 9) เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม 10) รายละเอียดของการจัดกิจกรรม 11) แผนการจัดการฝึกอบรม และ 12) เอกสารประกอบหลักสูตร โดยนำผลการวิเคราะห์ความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ดำเนินการให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ประเมินความเหมาะสมของ

องค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงร่างหลักสูตรเพื่อรับรองคุณภาพของหลักสูตรเป็นแบบสอบถาม ประเมินเพื่อรับรองคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม แบบมาตราส่วน 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 :121) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงร่างหลักสูตรจากแบบประเมินเพื่อรับรองคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม และการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม
1. หลักการ	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จุดมุ่งหมาย	4.80	0.45	มากที่สุด
3. โครงสร้าง	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม	4.60	0.55	มากที่สุด
6. การจัดกิจกรรมการอบรม	4.80	0.45	มากที่สุด
7. สื่อและวัสดุอุปกรณ์	4.60	0.55	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผล	4.80	0.45	มากที่สุด
9. เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม	4.80	0.45	มากที่สุด
10. รายละเอียดการจัดกิจกรรม	4.60	0.55	มากที่สุด
11. แผนการจัดการฝึกอบรม	4.80	0.45	มากที่สุด
12. เอกสารประกอบหลักสูตร	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.72	0.07	มากที่สุด

คุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมทั้งฉบับเท่ากับ 4.72

จากตารางที่ 1 พบว่า ความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงร่างหลักสูตรจากแบบประเมินเพื่อรับรองคุณภาพของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญทุกประเด็นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.07 โดยองค์ประกอบของหลักสูตรด้านหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง การจัดกิจกรรมการอบรม การวัดผลและประเมินผล เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม และแผนการจัดการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.80 รองลงมาคือ องค์ประกอบด้านผู้เข้ารับการฝึกอบรม ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม สื่อและวัสดุอุปกรณ์ รายละเอียดการจัดกิจกรรม และเอกสารประกอบหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

ระยะที่ 2 การนำหลักสูตรไปใช้และผลการประเมินหลักสูตร

ผลการใช้หลักสูตรหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว และดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้หลักสูตร ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเมินทักษะปฏิบัติ ด้วยแบบประเมินทักษะปฏิบัติก่อนและหลังใช้หลักสูตรได้ผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	t-test	p-value
ก่อนเรียน	30	15.17	2.48	34.56	.00*
หลังเรียน	30	24.23	2.27		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ ก่อนการทดลองใช้หลักสูตรของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 15.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 2.48 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้

หลักสูตรของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 24.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 2.27 โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 9.06 คะแนน หลังใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติ เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ ก่อนใช้หลักสูตร และหลังใช้หลักสูตรของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	t-test	p-value
ก่อนเรียน	30	7.80	1.19	42.57	.00*
หลังเรียน	30	12.80	0.76		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะปฏิบัติ เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ ก่อนการทดลองใช้หลักสูตรของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 7.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.19 และทักษะปฏิบัติหลังใช้หลักสูตรของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 12.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.76 ทักษะปฏิบัติหลังใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ต่าง ๆ ของโครงสร้างหลักสูตร พบว่า การประเมินเพื่อรับรองคุณภาพของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุด

ระยะที่ 2 การนำหลักสูตรไปใช้และผลการประเมินหลักสูตร

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาหลังใช้หลักสูตร สูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลคะแนนทักษะปฏิบัติ หลังใช้หลักสูตรสูงกว่า ก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ปรากฏว่า ได้หลักสูตรฝึกอบรมที่มีองค์ประกอบหลัก 12 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) โครงสร้าง 4) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 5) ระยะเวลาในการฝึกอบรม 6) การจัดการกิจกรรมการอบรม 7) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ 8) การวัดผลและประเมินผล 9) เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม 10) รายละเอียดของการจัดกิจกรรม 11) แผนการจัดการฝึกอบรม และ 12) เอกสารประกอบหลักสูตร ของหลักสูตร

สรุปผลและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร

ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว พบว่า การพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ประกอบด้วยองค์ประกอบ 12 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) โครงสร้าง 4) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 5) ระยะเวลาในการฝึกอบรม 6) การจัดการกิจกรรมการอบรม 7) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ 8) การวัดผลและประเมินผล 9) เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม 10) รายละเอียดการจัดกิจกรรม 11) แผนการจัดการฝึกอบรม และ 12) เอกสารประกอบหลักสูตร ส่วนการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

ฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยค่าเฉลี่ยของการประเมินเพื่อรับรองคุณภาพของหลักสูตร เท่ากับ 4.72 อยู่ใน ระดับเหมาะสมมากที่สุด ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ และสอบถามถึงความต้องการที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ในการดำเนินการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมนั้น ผู้วิจัยใช้แนวการจัด สาระหลักสูตรประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการ โรงแรม (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562) มาเป็นแนวทางในการจัดทำเอกสารหลักสูตร โดยการวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของสถาน ประกอบการและผู้เรียน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับ แนวคิดของสงัด อุทรานันท์ (2532 : 263-271) ที่กล่าวว่า การ จัดทำหลักสูตรว่า ผู้สร้างหลักสูตรจะต้องพิจารณาความเหมาะสม ของหลักสูตรกลางกับสภาพท้องถิ่น ดำเนินการเลือกเนื้อหาที่มีอยู่ ในหลักสูตรกลางที่เห็นสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ ของท้องถิ่นและหากสิ่งไหนไม่ครอบคลุมกับสภาพปัญหาและ ความต้องการของท้องถิ่น ก็ดำเนินการสร้างรายวิชาใหม่ จากนั้น จัดทำคำอธิบายรายวิชา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ และแผนการ จัดการเรียนรู้ โดยหลักสูตรฝึกอบรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีกระบวนการ สร้างอย่างเป็นระบบ มีวิธีการที่เหมาะสม โดยศึกษาหลักสูตร เอกสาร ที่เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม และผ่านการตรวจสอบพิจารณา ความเหมาะสม ความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ แล้วปรับปรุง แก้ไขตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญ ทำให้มีภาพรวมความสอดคล้องทุกองค์ประกอบ ในหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบ อาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว มีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้ในการจัดการเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 5) ที่กล่าวว่า หลักสูตรที่มีคุณภาพต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 5 ส่วน คือ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และการวัดผลประเมินผล ซึ่งจะ ต้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขา วิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว หลังใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้ หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งมีการใช้วัสดุอุปกรณ์ จริงทั้งหมด เน้นทักษะปฏิบัติ เน้นกิจกรรมกลุ่มที่ทำงานร่วมกัน การนำเสนอ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ด้วยตนเอง มีผลงานปรากฏเห็นชัดนักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการทำงาน ทำให้มีความรู้ เกี่ยวกับการจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สูงกว่าก่อน

ฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมคิด บางโม (2544 : 14) เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมว่าเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการทำงานเฉพาะอย่าง อาจจำแนกวัตถุประสงค์ ในการฝึกอบรมได้ 4 ประการ คือ 1) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ 2) เพื่อเพิ่มพูน ความเข้าใจ 3) เพื่อเพิ่มพูนทักษะ 4) เพื่อเปลี่ยนแปลงเจตคติ และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญทริกา แจ่มจำรัส (2557:112-114) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประดับสถานที่ด้วยผ้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้หลังฝึกอบรม สูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของชนิสรา เทียมตระกูล (2556:119-120) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัด ดอกไม้ในงานพิธี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตร ฝึกอบรม เรื่องการจัดดอกไม้ในงานพิธี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติ เรื่อง การจัดตกแต่งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขา วิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว หลังใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้ หลักสูตร เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรม การฝึกอบรมมีรูปแบบการสาธิตโดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญและเรียนรู้ จากเอกสารประกอบการฝึกอบรม และนักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง จนเกิดทักษะและมีความชำนาญ ความคิดสร้างสรรค์ ความประณีต และเสร็จทันตามระยะเวลาที่กำหนด จึงทำให้ได้ผลงานที่สวยงาม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของมาลินี จุฑะพร (2539:133) ที่ได้เสนอ แนวคิดการสอนทักษะไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ให้ความรู้ ในการฝึกทักษะ เรื่องใดก็ตามผู้ฝึกจะต้องให้ความรู้ ทักษะที่จะฝึกนั้น มีขั้นตอนอย่างไร อาจจะใช้อธิบายบรรยาย สาธิต หรือให้ดูวีดิทัศน์ สไลด์ประกอบคำบรรยาย ขั้นที่ 2 ให้ลงมือปฏิบัติในการฝึกทักษะ จะต้องให้ทั้งความรู้ และต้องให้ลงมือปฏิบัติจริง ๆ เพื่อให้เกิด ความถูกต้อง และยืนยันว่าปฏิบัติได้จริง ขั้นที่ 3 ให้ทดสอบ ความถูกต้องรวดเร็ว ในการฝึกปฏิบัติที่ดีจะต้องมีการทดสอบว่า ทำได้ถูกต้องและรวดเร็วเพียงใด ผู้รับการฝึกทักษะมีความมั่นใจ และสามารถปฏิบัติทักษะดังกล่าวได้โดยอัตโนมัติหรือไม่เพียงใด ถ้ากระทำได้ดีครบทั้ง 3 ขั้นตอน ก็เป็นที่ยืนยันได้ว่าบุคคลเกิดทักษะแล้ว และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุญทริกา แจ่มจำรัส (2557: 116-117) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประดับ สถานที่ด้วยผ้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการประดับสถานที่ด้วยผ้าได้ในระดับดีมาก และนอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของชนิสรา เทียมตระกูล (2556:119-120) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการจัดดอกไม้ในงานพิธี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการปฏิบัติการจัดดอกไม้ในงานพิธี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การจัดตั้งสถานที่เพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชา การโรงแรมและการท่องเที่ยว พบว่า หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ก่อนใช้หลักสูตร ทำให้นักศึกษามีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดจิบ ผ่าลายพื้นฐาน การประยุกต์ลายพื้นฐานตั้งแต่ 2 ลายขึ้นไป และการสร้างสรรค์ลายใหม่ มีทักษะปฏิบัติจนเกิดความสามารถเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งได้จากการปฏิบัติจนเกิดทักษะการสร้างสรรค์รูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างชำนาญ มีความประณีตโดยมีการประเมิน ในด้านความคล่องแคล่ว ความคิดสร้างสรรค์ ความประณีตสวยงาม และเสร็จทันตามระยะเวลาที่กำหนดอยู่ในระดับดี นั้นย่อมแสดงว่า องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม มีความสอดคล้อง เหมาะสม ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่สอดคล้องกับ สภาพและความต้องการของสถานประกอบการและผู้เรียน มีความ ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับแนวความคิดของ สจ๊วต อุทรานันท์ (2538:6) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สอดคล้องกับความต้องการ ของเด็ก สอดคล้องกับหลักการปกครองของประเทศ สามารถนำมา ปฏิบัติได้ สอดคล้องกับแนวความคิดของสูนีย์ ภูพันธ์ (2546:13) ที่กล่าวว่า เนื้อหาวิชาและประสบการณ์การเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับ ความต้องการ ความสนใจ และวุฒิภาวะของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ต่อการเรียนรู้มีคุณค่า และมีแก่นสารที่เชื่อถือได้ มีประโยชน์ต่อ ผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ในด้านการจัดกิจกรรม ได้จัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของดิวอี้ (Dewey, 1963 : 22-50 อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2548 : 26-27) ที่เน้นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากการลงมือทำ (Learning by Doing)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

1. นอกจากใช้การสาธิตโดยวิทยากรแล้ว ครูผู้สอน จะต้องคอยตรวจสอบและชี้แนะให้นักศึกษาจนกว่าจะทำได้ถูกต้อง และต้องมีการสรุปท้ายกิจกรรม เพื่อให้ นักศึกษาสามารถจดจำ เพื่อนำไปปฏิบัติได้ดีขึ้น
2. การใช้เทคนิควิธีถ่ายทอดความรู้ในขณะฝึกอบรม ต้องมีการสร้างบรรยากาศในการฝึกอบรมให้เป็นกันเอง มีการเสริม แรงให้กำลังใจ เพื่อให้นักศึกษากล้าคิด กล้าปฏิบัติอย่างมั่นใจ
3. ในระหว่างปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนควรปล่อยให้ นักศึกษาได้คิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเองกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม เน้นให้นักศึกษาปฏิบัติงานด้วยความสามัคคี มีน้ำใจช่วยเหลือกัน และมีความอดทนต่อการทำงาน

4. ในการปฏิบัติการจัดตกแต่งสถานที่ ครูควรคำนึงถึง ความปลอดภัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างหรือพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่น ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เหมาะสม สอดคล้อง กับความต้องการของชุมชน
2. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเกี่ยวกับอาชีพ ต่างๆ ที่มีในชุมชน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน และเพื่อ สร้างองค์ความรู้ให้กับนักศึกษา และโรงเรียนในชุมชน เพื่อเป็น แนวทางในการนำองค์ความรู้ไปประกอบอาชีพได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- ชนิสรา เทียมตระกูล. (2556). **การจัดดอกไม้ในงานพิธี สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัย ราชภัฏเทพสตรี.
- ทิศนา ขัมมณี. (2548). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : ด่านสุทธาการพิมพ์.
- บรรพต สุวรรณประเสริฐ. (2554). **การพัฒนาหลักสูตรโดย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546.) **การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัย เกี่ยวกับหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บุญทริกา แจ่มจำรัส. (2557). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การประดับสถานที่ด้วยผ้าสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัย ราชภัฏเทพสตรี.
- พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551. **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ 125, ตอนที่ 43 ก. (15 สิงหาคม) : 3.
- มนตรี วงษ์สะพาน. (2554). **การพัฒนาหลักสูตร**. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มาลินี จุฑารพ. (2539). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). **กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียน การสอนภาคปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2552). **การพัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

สงัด อุทรนันท์. (2532). **พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร.**

กรุงเทพมหานคร : มิตรสยาม.

_____. (2538). **หลักสูตรและการสอน.** กรุงเทพมหานคร :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมคิด บางโม. (2544). **เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม.**

กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.).

สมทรง สุวพานิช. (2549). **การพัฒนาหลักสูตรและการเรียน**

การสอน. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.

(2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545**

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553.

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). **หลักสูตร**

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร : สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและ
วิชาชีพ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560).

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. เข้าถึง

ได้จาก <http://www.onec.go.th>.

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนา**

หลักสูตร. เชียงใหม่ : แสงศิลป์.